

Nieuw onderzoek naar woninginbraken

Inbreken, hoe doen ze het toch?

In 1990 werden woninginbraken grootschalig onderzocht. Dat was toen tevens de aanleiding om het Politiekeurmerk Veilig Wonen te ontwikkelen.

Inmiddels is de wereld veranderd, ook die van inbrekers en inbraakpreventie, reden waarom bij de overheid behoefte aan actualisatie ontstond. Onlangs presenteerde het Ministerie van BZK het rapport van het door DSP-groep uitgevoerde onderzoek naar huidige inbraakmethoden bij woningen.

Gelegenheidsinbreker

Zo'n tachtig procent van de woninginbraken wordt gepleegd door de zogenaamde gelegenheidsinbreker. De hedendaagse inbreker is uit op gemak en snel succes. Hij breekt daarom in een bekende omgeving in en staakt zijn poging als hij niet binnen enkele minuten zijn doel bereikt. In buurten met weinig sociale cohesie is hij minder bang om gehoord te worden aangezien er door omwonenden nauwelijks actie wordt ondernomen. Oudere buurten met achterpaden en slechte verlichting hebben zijn voorkeur. Hij heeft geen voorkeur voor een bepaald type woning zolang de buit maar goed is en gemakkelijk bereikbaar.

Onderzoek

Dit blijkt uit het rapport 'Hoe doen ze het toch? Modus operandi van woninginbraken' van onderzoeksbureau DSP-groep, in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Voor het onderzoek werden verschillende bronnen geraadpleegd, zoals gegevens uit vijf politieregio's, interviews met gedetineerde inbrekers en met forensisch onderzoekers. Het onderzoek werd uitgevoerd in de periode van voorjaar 2008 tot en met najaar 2009.

Overeenkomsten en verschillen

Een soortgelijk onderzoek is twintig jaar geleden door hetzelfde bureau uitgevoerd. Daardoor is het mogelijk de uitkomsten van 2009 te vergelijken met die van 20 jaar geleden. Zo bleken veel meer woninginbrekers indertijd een voorkeur te hebben voor een bepaald type woning, met name een hoekwoning of vrijstaande woning. Ook leken de inbrekers toen wat meer op de duurdere wijken gericht te zijn. Nu is niet het soort woning, maar de zichtbaarheid van de buit de reden om in te breken. Er blijken ook overeenkomsten in de inbraakmethoden van woninginbrekers in 1989 en 2009. Zo was de hulp van een schroevendraaier bij het openen van deur of raam ook bij het vorige onderzoek de meest voorkomende werkwijze van de inbreker en is de inschatting of de woning makkelijk te kraken is nog steeds een belangrijk criterium.

Preventie

Om inbraak te voorkomen, zullen met name woningen in oudere wijken moeten worden voorzien van beter hang- en sluitwerk. Maatregelen moeten echter altijd in combinatie met elkaar worden genomen. Een goed slot in een slechte deur

heeft even weinig zin als het aanbrengen van verlichting op een plek waar niemand zicht op heeft. Uit het onderzoeksrapport blijkt dat zowel daders als politie aangeven dat veel bewoners ramen open laten staan, de woning alleen aan de voorzijde goed beveiligen en waardevolle zaken in het zicht laten liggen. Hier ligt een belangrijk punt voor de bewoner zelf, maar ook voor gemeenten, woningcorporaties en de politie om het gedrag van veilig wonen te stimuleren.

Bouwbesluit 1999 voorkomt 10.000 inbraken

De strengere bouwvoorschriften in het Bouwbesluit van 1999 hebben ongeveer 10.000 inbraken in nieuwbouwwoningen voorkomen. Het vooraf inbouwen van preventiemaatregelen, zoals betere beveiliging van ramen en deuren in nieuwbouwwoningen en in renovatieprojecten, werkt beter tegen woninginbraak dan bewoners achteraf te adviseren aan preventie te doen.

Dit blijkt uit onderzoek dat is uitgevoerd door de Universiteit van Tilburg, in opdracht van het Programma Politie en Wetenschap. Dit onderzoek concludeert dat regulering door het Rijk effectief is in het doorbreken van de beperkte motivatie van woningbouwers en gemeenten voor het bouwen van goed beveiligde nieuwbouwwoningen. Meer info op: <http://uvtapp.uvt.nl>

Politiekeurmerk

De werkgroep Kwaliteitsbeheer van het Politiekeurmerk Veilig Wonen (PKVW) concludeert op basis van de uitkomsten van het onderzoek dat de huidige eisen van het PKVW nog steeds actueel zijn. Aanpassingen op het gebied van glaseisen binnen het PKVW zijn in de loop van het onderzoek al doorgevoerd.

Bronnen: DSP/CCV

Aanverwant onderzoek en downloads

► Het in dit artikel aangehaalde 98 pagina's tellende DSP-onderzoeksrapport 'Hoe doen ze het toch? Modus operandi van woninginbraken' (2009) is te downloaden op: www.politiekeurmerk.nl/nieuws (zoek op: eindrapport modus operandi)

► Ook in België werden woninginbraken onderzocht, resulterend in onder meer de 28 pagina's tellende brochure 'Woninginbraken' (2008) van de Belgische overheid. Het betreft hier de samenvatting van de studie 'Inbreken is mijn vak' van Isabel Verwee van de Universiteit Gent. Het onderzoek gaat

uit van de vraag die het slachtoffer van inbraak vaak lange tijd bezighoudt, "Waarom mijn huis?". In deze studie wordt dit onderwerp voorgelegd aan in de gevangenis opgesloten inbrekers. Ze vertellen over hun voorbereiding, het beslissingsproces en de uiteindelijke inbraak. De brochure 'Woninginbraken' uit de serie Veiligheid en Preventie is te downloaden op: <http://besafe.be/publications/1205838051.pdf>

► Aan de Universiteit van Twente onderzocht Kevin Veld de relatie tussen omgeving en woninginbraak. Het onderzoek is uitgevoerd in samenwerking met

de gemeente Enschede en politie Twente. Uit zijn afstudeerscriptie 'Omgevingskenmerken en woninginbraak in Enschede' (2009) blijkt dat als uitgangspunt 806 willekeurig geselecteerde woningen werden geobserveerd. De resultaten van het onderzoek zijn beschreven aan de hand van de criminaliteitspreventiestrategie genaamd CPTED en laten zien dat 14 factoren de kans op woninginbraak in Enschede beïnvloeden. Het rapport is, evenals de uitleg van CPTED, te downloaden op: <http://www.e-doca.eu> (zoek op: Omgevingskenmerken en woninginbraak in Enschede)

